

kompetence, og at det er politikere, regeringer osv., der træffer de beslutninger, der vedrører den europæiske hverdag.

Så siger hr. Thulesen Dahl, at regeringskonferencen vil handle om sociale flertalsafgørelser, og at det er sat på dagsordenen. Det er jo korrekt, det drøftes. Men så slutter hr. Thulesen Dahls næste sætning med: Se selv, efterlønsordningen er blevet ændret.

Efterlønsordningens seneste ændring har ikke noget at gøre med regeringskonferencen. Det har noget at gøre med det indre marked og arbejdstagernes rettigheder. Jeg synes, det er en gave fra EU – det er ikke engang mig, der har fundet på den – til danske efterlønsmodtagere, som får en langt større frihed til at flytte andre steder hen i perioder, hvis de har lyst til det, og tage deres efterløn med. Det har de ikke kunnet før. Det er en rettighed, som EU synes danske borgere skal have, eller rettere, at alle de, som har optjent rettigheden til at få en efterløn, skal have. Det vil sige, at EU her beskytter den enkelte borger og dennes frihedsrettigheder. Jeg synes, vi skal være glade for, at der også er gode eksempler på det.

Må jeg så sige til det, at et ja til den fælles valuta, som hr. Thulesen Dahl siger vil betyde en bølge af merintegration, at jeg noterer mig, hvordan modstanderne er visionære eller fremsynede nok til at kunne se, hvad der vil ske, men o.k., lad os nu gå ind på den tankegang: Vil hr. Thulesen Dahl så være venlig at beskrive her fra talerstolen, hvad det er, Danmark undgår i den situation? Hvad er det, Danmark og Norge kan holde udenfor i den situation?

Det var meget, meget vanskeligt at få et svar fra hr. Holger K. Nielsen på det samme spørgsmål. Vil hr. Thulesen Dahl konkretisere, hvad Danmark og Norge kan holde sig udenfor?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at den valutaunion, man havde mellem Belgien og Luxembourg – man har den ikke mere, for nu er de begge to gledet ind i hinanden – var ved at sprænges i foråret 1982 under den såkaldte fastelavsdevaluering, hvor Belgien tog initiativ til, at nu skulle belgierfrancen nedskrives i forhold til D-marken. Man spurgte overhovedet ikke eller orienterede Luxembourg om det, de fik bare lov at følge med, fordi de har den samme valuta. De blev ikke spurgt.

Kan hr. Thulesen Dahl bekræfte, at Finland, Irland og Portugal i dag – 3 små eurolande, der har været nævnt i debatten – sidste forår var rasende og fortvivlede over, at man satte renten ned i Den Europæiske Centralbank, fordi der i de lande var behov for, at renten skulle sættes op for at bremse et kraftigt opsving? Det var jo nogle af de få lande, der faktisk havde opsving inden for euroen. Altså selvskabte problemer, fordi man kun har én valuta i mange lande.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne igen spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad er perspektivet i nej'et, hvis vi alligevel skal følge efter med den samme politik? Er det at have sådan en symbolekkovaluta til euroen? Er det på grund af symbolikken, der ligger i, at vi sidder i en lille båd og gynger og synger M/S Fædrelandet, medens vi oplever, at Dansk Folkeparti og andre sidder og borer hul i båden? Altså hvad er perspektivet i at sige nej på de områder, der påvirker danskernes indkomster, dansk økonomi og det, der gennem skatten finansierer vores egen velfærd?

Jeg vil også gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl i forbindelse med den diskussion, han selv har rejst i forhold til rettigheder: Mener hr. Kristian Thulesen Dahl, at en dansk bygningsarbejder, der arbejder i Berlin i 2 år, ikke skal have nogen rettigheder med hensyn til pension? Hvordan er vedkommende stillet med hensyn til sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge osv.? Eller er hr. Kristian Thulesen Dahl tilhænger af sådan et sort eller gråt arbejdsmarked i Danmark og de andre steder, som man ikke har noget som helst styr over?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

På det sidste spørgsmål stillet til hr. Kristian Thulesen Dahl fik jeg intet svar, og det forventer jeg måske heller ikke at få på det jeg spørger om nu. Ordføreren fra Dansk Folkeparti sagde, at hvis vi blev stående udenfor, så bevarer vi status quo, kan ordføreren illustrere det?

Nu er hr. Kristian Thulesen Dahl jo ikke så gammel og kan nok ikke erindre starten på det her, men kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at det indtil nu i de 50 år, vi har haft det, faktisk har været en succes med det samarbejde, der har været imellem suveræne stater? Og kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at det